

ת"פ 55929/07/22 - מדינת ישראל נגד נור טאהא ע"י

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 55929-07-22 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שלוחת התביעות גליל
נגד הנאשם		נור טאהא ע"י ב"כ עוה"ד עו"ד איברהים מנצור

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון הכולל כתב אישום מתוקן וטיעונים לעונש בטווח מוסכם.
 2. במסגרת זו הורשע הנאשם בביצוע **עבירת איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ו**עבירת פגיעה כשהעבריין מזוין** - עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין.
 3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן (**במ/2**), בהן הודה הנאשם, פגע הנאשם ברכב סקודה בו נהג אחמד, בנו של המתלונן. כיומיים לאחר מכן התקשר אחמד לנאשם וביקש ממנו לתקן את הנזק שגרם לרכב הסקודה. במהלך שיחה זו, איים הנאשם על אחמד בפגיעה שלא כדין בגופו, באמרו לו שאם לא ישלם על הנזק יהרוג אותו.
- בתאריך 27.6.22 התקשר המתלונן לאחיו של הנאשם, במטרה ליישר את ההדורים בין בנו לנאשם. במהלך שיחה זו התערב הנאשם באמרו למתלונן, כי הוא בנאדם זול שמחפש כסף. בתגובה לכך אמר המתלונן לנאשם שיתבייש ויסתום את פיו.
- בהמשך לכך ובעת שיצא המתלונן עם רכבו, בסמוך לחניית ביתו, הגיע לעברו הנאשם, פתח את דלת הרכב באמרו לו "לי אתה אומר תסתום את הפה?" והחל לתקוף אותו שלא כדין וללא הסכמתו בכך שמשך אותו מחוץ לרכבו. באותן נסיבות הגיעו אחרים נוספים ותקפו עם המתלונן את הנאשם. במעמד זה פצע הנאשם את המתלונן בבטנו באמצעות חפץ חד עד כי המתלונן נפל ארצה בעודו מדמם בבטנו. בעקבות מעשיו אלו של הנאשם נדרש המתלונן לניתוח ואשפוז בן מספר ימים.

4. בתיק זה הגיעו הצדדים להסדר טיעון אשר במסגרתו הוסכם על טיעון לעונש בטווח של 6-18 חודשים.

5. הצדדים טענו לעונש בפניי.

הערכים המוגנים

6. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של זכות האדם לשלמות גופו ובטחונו האישי, הזכות למוגנות במרחב הציבורי והפרטי ולחיים בלא מורא ופחד. כן פוגעים מעשי הנאשם בזכות לחיים בשלווה ובלא מורא. זכותו של אדם למוגנות במרחב הפרטי, בתוככי רכבו ובמרחב הציבורי.

7. בתי המשפט שבים בפסיקתם על חובתו של בית המשפט ליתן יד למיגור תופעת האלימות ובפרט תופעת הסכינאות הפושה בחברה, על דרך החמרת הענישה ולמשל בע"פ 324/19 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 8.5.19);

"רבות נכתב על חומרתה של תופעת האלימות הנגרמת בעת תגרה או מריבה, במהלכה נשלפת סכין, שהפכה לחזון נפרץ במחוזותינו, ועל הצורך למגרה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה (ראו למשל: ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (16.8.2007)). במקרה דנן, נסיבות ביצוע העבירות, וביניהן ההצטיידות בסכין; המרדף הנחוש אחר המתלונן שהסתיים בדקירתו; והנזקים שנגרמו למתלונן - מציבות את העבירות שביצע המערער ברף הגבוה של הפגיעה בערכים חברתיים ותואמות את מדיניות הענישה הנוהגת (ראו והשוו: שם, בפסקה 11; ע"פ 5360/12 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 16 (28.3.2013); ע"פ 1261/18 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 8-9 (31.5.2018)). יתר על כן, בית משפט זה נדרש בעבר להיקפה ונזקיה של תופעת ה'סכינאות', הטומנת בחובה פוטנציאל לנזק רב ומצדיקה אף היא נקיטה בענישה מחמירה ומרתיעה (ראו: ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.12.2014); ע"פ 7682/18 עלקם נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (4.4.2019)). יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט י' דנציגר בע"פ 175/10 חנוכייב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 42 (28.7.2011):

"כבר נפסק לא אחת כי אל לו לבית המשפט להישאר אדיש לתופעת 'תת-תרבות הסכין'... אשר פשתה בקרבנו... בתי המשפט מצווים להחמיר עם מי שלקח לידו כלי משחית כסכין במטרה ברורה לפצוע אדם אחר ומתוך הבנה לתוצאות הקשות האפשריות למעשיו".

8. בדומה, בע"פ 5641/09 מ"י נ. ברזינסקי (מיום 22.3.10) נפסק כי,

"אל מול אלימות מעוררת סלידה שכזו יש להגיב ביד קשה ביותר. תופעה נוראה זו אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה

באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית- המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן (פורסם בנבו, 7.2.2005)), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה... "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד"

מתחם העונש ההולם

9. חומרת מעשי האלימות במקרה זה, נלמדת בראש וראשונה מעצמת האלימות שהופנתה כלפי המתלונן אותו פצע הנאשם בבטנו באמצעות חפץ חד באופן שנדרש לטיפול רפואי, שם נותח ואושפז. זאת בלא שקדמו לכך כל קנטור או התגרות של נפגע העבירה, כי אם ברקע דברים שנאמרו לנאשם ופגעו בכבודו לכאורה. חומרה נוספת נלמדת לאור פער הזמנים (אף אם בסמיכות יחסית) בין שיחת הטלפון שקוימה בין הצדדים למפגש הנוסף ביניהם בחניית הבית, וביצוע מעשי האלימות תוך שהוא מושך את המתלונן החוצה מרכבו.

10. בעקבות מעשי הנאשם נגרם נזק גוף משמעותי למתלונן, בדמות שפשוף בצוואר מימין וחתך בבטן אמצעית שמאלית בשריר רקטוס כ- 3 ס"מ מדמם קל עם המטומה מסביב, באקספלורציה חודר לפסצה מסביב אשר בעקבותיו נדרש המתלונן לטיפול רפואי בבית חולים, שם נותח ואושפז מספר ימים, עובדות אשר אינן שנויות במחלוקת בין הצדדים. פוטנציאל הנזק אשר עשוי היה להיגרם למתלונן בעקבות תקיפתו בחבורה באופן בלתי צפוי כשהנאשם מצויד בחפץ חד הנו לאין ערוך.

11. לטענת המאשימה מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות הנה להטלת עונשי מאסר בטווח שבין 10-36 חודשי מאסר בפועל. לעניין זה מפנה המאשימה לפסיקה ולמשל:

רע"פ 4574/17 חמד אבו עראר נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 23.8.17) בגין ביצוע עבירות איומים ופציעה, נדון המערער ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי ופיצוי בסך ₪ 8,000 למתלונן. באותו עניין נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10-36 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובר"ע נדחו.

ע"פ 8991/10 מכבי נ. מדינת ישראל (27.10.11) נדחתה בר"ע על חומרת עונשו של המערער 36 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בנסיבות של הכאה אחת באמצעות קסדה אשר בעקבותיה נגרמה חבלה חמורה למתלונן, אדם מבוגר. זאת על אף שלא קדמו לכך תכנון והמערער הגיע לעבודתו לשם ביצוע העבודה.

12. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות איומים מפנה המאשימה לפסיקה ולמשל:

ת"פ 10053-03-18 מדינת ישראל נ. איסקוב (לא פורסם בנבו). לא צורף לעיוני. לטענת המאשימה שם בגין השמעת איומים בהודעות קוליות וכתובות נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר

בפועל.

רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 25.6.08) נדחתה בר"ע של הנאשם אשר נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל בגין איומים על זוגתו. נקבע, כי אין כל סטייה מנורמת הענישה המקובלת בעבירה אותה ביצע המבקש.

13. בנסיבות ביצוע העבירות בענייננו, ברוח מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבותיו של הנאשם עותרת המאשימה להטלת ענישה ברף הגבוה של מתחם הענישה בטווח המוסכם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל.

14. לטעמו של הסנגור, מתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה הנו במנעד רחב המשתנה בכל מקרה על פי נסיבותיו. במקרה זה אינו חולק כי נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת מפנה הסנגור לאסופת פסיקה:

ת"פ 56750-06-14 מדינת ישראל נ. איטח (מיום 16.2.20) באותו עניין בגין הרשעת הנאשם בעבירת פציעה כשהעברין מזוין ובעבירת החזקת סכין נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל. הושתו 14 חודשי מאסר בפועל לצד פיצוי למתלונן בסך 2,500 ₪.

ת"פ 60593-09-19 מדינת ישראל נ. דגש (מיום 1.11.20) בגין הרשעת הנאשם בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות ואלימות חמורה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6-18 חודשי מאסר. באותו עניין מצא בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, בהיותו בגיר צעיר כבן 20 ובשל נסיבותיו האישיות. הוטלו 9 חודשי מאסר, מהם 4 לריצוי בפועל ו-5 ח' לריצוי בעבודות שירות.

הפסיקה הנוספת אליה מפנה הסנגור בכתב ידו הנה ישנה מאד וברובה אינה כוללת מתחמי ענישה משניתנה קודם תיקון 113.

15. מדיניות הענישה הנוהגת, על פי הפסיקה אליה מפנים הצדדים, ביחס לעבירות פציעה כשהעברין מזוין לרוב אינה נופלת מן הטווח המוסכם בין הצדדים ואשר הנו נע לפחות בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, לא כל שכן כשמתווספים רכיבי עבירה נוספים כדוגמת איומים.

16. אך לאחרונה בבית משפט זה נקבע מתחם עונש הולם לעבירת פציעה כשהעברין מזוין, תקיפה סתם והחזקת סכין/ אגרופן מתחם הנע בין 12-30 ח' מאסר בפועל (ת"פ 30054-02-22 מדינת ישראל נ. אל קאדר) (פורסם בנבו, ניתן ביום 5.7.22)

17. יש לקבוע לטעמי מתחם ענישה הנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

18. הנאשם בגיר צעיר כבן 22.
19. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה. בכך חסך זמן שיפוטי יקר.
20. לנאשם עבר פלילי רלוונטי מבית משפט לנוער. לחובתו הרשעה שהתיישנה בעבירת אלימות וחבלה במזיד ברכב מיום 9.8.18.
21. בעניינו של הנאשם לא הוצג אפיק שיקומי טיפולי.
22. מיקומו של הנאשם בחלק הנמוך של מתחם הענישה.
23. לאור כל האמור הנני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:
- א. מאסר לתקופה של 10 חודשים החל מיום מעצרו 18.7.22.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים, ויורשע עליה בדין.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע עליה בדין.
- ד. קנס בסך 500 ש"ח, או יומיים ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1.1.23.
- * **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- * **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון *35592 או בטלפון: 073-2055000.
- * **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- ה. פיצוי למתלונן, עד תביעה מס. 5 בסך של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם ב - 6 תשלומים חודשיים

שווים ע"ס 500 ₪ כל אחד, החל מיום 1.2.23 ובכל 1 לחודש עוקב. הפיצוי ישולם באמצעות הפקדתו בקופת ביהמ"ש.

אי עמידה באחד מתשלומי הפיצוי, תעמיד את יתרת הפיצוי לפרעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ל' תשרי תשפ"ג, 25 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.